

عنوان مقاله:

تحلیل و نقد دلایل ابوالفضل برقی درباره قرآن بسندگی در هدایت بشر

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فریدون محمدی فام - دانش آموخته دکتری مذاهب کلامی؛ دانشگاه ادیان و مذاهب

مهدی فرمانیان - رییس دانشکده مذاهب؛ دانشگاه ادیان و مذاهب.

خلاصه مقاله:

ابوالفضل برقی از عالمان معاصر شیعه ایران است که دیدگاه های خاصی دارد و در برخی آثار متأخر خود به اهل سنت و گاه وهابیت گراییده است. این گرایش تا جایی است که برخی کتب او را عربستان سعودی منتشر کرده است. از جمله افکار او اعتقاد به قرآن بسندگی در هدایت بشر است؛ به این معنا که قرآن برای هدایت انسان ها کافی است و بدون احادیث معصومان (ع) نیز هدایت کامل حاصل می شود. مقاله حاضر به تحلیل و نقد ادله او در این زمینه می پردازد. وی برای این نظریه به آیات قرآن، روایات پیامبر (ص) و امامان (ع) و برخی ادله جامعه شناختی استناد می کند و دلیل عقلی نمی آورد. «وجود تمام احکام، معارف و مایحتاج بشر در قرآن»، «انحصار هدایت بشر در قرآن» و «مرجعیت قرآن در رفع اختلافات» برخی از مهم ترین دلایل او برای کفایت قرآن است که در این مقاله نقد، و نظریه قرآن بسندگی او رد شده است

کلمات کلیدی:

قرآن بسندگی، کفایت قرآن، هدایت بشر، برقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432283>

